

(فرزدق)

فرزدق از شاعران دوره اموی است. در منطقه ای از کویت کنونی در سال ۲۳
بعد از هجرت به دنیا آمد و در بصره زندگی کرد. در روزی از روزگ بدیش او را نزد
حضرت علی (ع) آورد و امام (ع) درباره فرزندش از او پرسید پس گفت:
این پسر من است نزدیک است شاعر بزرگی شود. (دارد شاعر بزرگی
میشود.)

پس امام (ع) به بدیش گفت: به او قرآن یاد بده. (بیا صبور)

پس به تنگ به او قرآن یاد داد پس فرزدق نزد خلفای بنی امیه در شام
رفت و آنجا را ستود (ستایش کرد) و هدیه هایشان را به دست آورد.
فرزدق دوستدار اهل بیت بود و عشقش را نزد خلفای بنی امیه
نشان می کرد ولی او (فرزدق) هنگامی که هشام بن عبد الملک در روزگار
پدرش حج گذارد، آن را (عشقش) اهل بیت را تحسار کرد.

پس هشام طواف کرد و هنگامی که به حجر الاسود رسید، به علت زیادتی
جمعیت نتوانست که آن را لمس کند. (به آن دست بکشد.)

پس بر او حاجبها برپا شد و مانند امیران روی آن نشست در حالی که
مردم نگاه میکرد و همراه او گروهی از بزرگان اهل شام بودند.
پس در حالی که حاجبان نگاه میکردند - تا آنجا که امام زین العابدین (ع) آمد
پس خانه خدا را مانند بزرگان طواف کرد پس هنگامی که به حجر الاسود
رسید، مردم به کناری رفتند (مردم کنار رفتند) پس آسان آن را لمس